

RIJEČ VIŠE o koncertu Crnogorskog simfonijskog orkestra u CNP-u

Virtuozni zamah kroz zvučne boje

SAMOPOUZDANO I VJEŠTO: Koncert crnogorskih simfoničara u CNP-u

lanholije postepeno pretvara u snažnu i potentnu. U povremenim samostalnim nastupima orkestra dirigent odlično koristi priliku da predstavi veliko harmonsko i dinamičko bogatstvo orkestarskog zvuka. Spretno sprovedenim ritmičkim imperativom u trećem stavu i insistiranjem na konstantnom, mračnijem plesnom impulsu, Nordio i crnogorski simfoničari izuzetno sugestivno i uvjerljivo zaključuju Sibelijusov jedini koncert.

Brams

U drugom dijelu programa izvedeno je Bramsovo najlirskije i najkraće ostvarenje simfonijskog žanra - „Treća simfonija“ iz 1883. godine. Sva četiri stava završavaju se tiho, a djelo karakteriše i snažno organsko jedinstvo. Stavove između ostalog povezuje i muzički monogram F-A-F „slobodan i srećan“ (frei aber froh), koji je bio Bramsov odgovor na moto „slobodan ali sam“ (frei aber einsam) njegovog prijatelja, violiniste Joahima.

I upravo je u kompletnoj slici ciklusa nakon interpretacije crnogorskih simfoničara bila doživljena jedna povezujuća, suptilna nit među stavovima. Maestro Bojan Sudić je jako pronicljivo sa makro plana percipirao vremensko razmještanje sadržaja, njegove strukturalne i intezitetne razlike. Uspijevao je, takođe, i da označi i sugerise na različite izvođačke finese, da solistima pruži dovoljno prostora za iskaz u melodijskim linijama, i da postigne i održi oplemenjenu zvučnu boju. Nakon lirskih predaha u unutrašnjim stavovima, melodijama širokog luka i moćnim konvulzijama u finalu, ciklus je zaokružen spokojnim i umirujućim tonom, a koncertno veče dugotrajnim i srdačnim aplauzom publike u Crnogorskom narodnom pozorištu.

Vanja VUKČEVIĆ

PODGORICA - Crnogorski simfonijski orkestar i u ovoj koncertnoj sezoni nastupio je pod upravom uglednog srpskog dirigenta i pedagoga, maestra Bojana Sudića.

U prvom dijelu večeri, u četvrtak na sceni CNP-a, izveden je „Koncert za violinu i orkestar“ u d-molu, op. 47, Jana Sibelijusa, a u nastavku premijerno Bramsova „Simfonija br. 3“ u F-duru, op. 90. Solističku dionicu koncerta tumačio je renomirani italijanski umjetnik, violinista Domeniko Nordio, kome je, nakon prošlogodišnjeg sjajnog nastupa, ovo drugo gostovanje sa našim or-

Spretno sprovedenim ritmičkim imperativom u trećem stavu i insistiranjem na konstantnom, mračnijem plesnom impulsu, Domeniko Nordio i crnogorski simfoničari izuzetno sugestivno i uvjerljivo zaključili su Sibelijusov jedini koncert

kestrom.

Sibelijus

Finski kompozitor Jan Sibelijus je „Violinski koncert“ napisao 1903. godine. Zbog nezadovoljstva koje je uslijedilo nakon premijernog izvođenja, a prevashodno se ticalo nemogućnosti soliste da odgovori na izuzetno složene tehničke zahtjeve, kompozitor je dvije godine kasnije revidirao partituru. Međutim, i

nakon izmjena, violinski part ostaje pravi izazov i za najveće soliste današnjice. Takođe, koncert ima i jedno simfonijsko promišljanje koje ovom violinskom virtuoznom zamahu ipak ne prepušta potpunu dominaciju na makro planu.

Na početku koncerta, maestro Sudić briljantno uvodi slušaoca u magičnu i mističnu zvučnu ravan. Spektar izražajnih mogućnosti u kombinaciji sa

lavinom izuzetno kompleksnih, ali precizno, samopouzdanost i vješto donesenih tehničkih elemenata, Domeniko Nordio demonstrira kroz sva tri stava koncerta. Njegova impozantna umješnost biva prepoznata u ekstenzivnoj i izuzetno virtuoznoj kadenci, koju Sibelijus, za razliku od svojih prethodnika, iskorišćava u razvojnom segmentu prvog stava, a ne isključivo u njegovom zaključnom dijelu.

Nordio u interpretaciji u pojedinim trenucima ima blagu distanciranost, koja opet, kada je to potrebno, biva odbačena i transformisana u ekspresivniji, topliji i ekstrovertniji pristup prema muzičkom materijalu, dok boja tona pri registarskim promjenama i prelamanjima nikad ne gubi na kvalitetu. Prelivenu, fino i delikatno izbalansiranu orkestarsku pratnju Bojan Sudić iz nerijetke kontemplativne me-